

EEN STRONTVLIEG MET EEN STRAFBLAD

KAN GEEN EERSTE MINISTER WORDEN

WAAROM DE RACISTISCHE MOORD OP SANDA DIA ONGESTRAFT BLEEF

Wie het departement Justitie kent, weet dat de beste vergelijking voor een rechtbank een casino is. Daar ligt ook de definitie van positief recht, dat er een onderscheid bestaat tussen onrechtvaardigheid en onrecht. Het eerste is moreel, het tweede is een kwestie van juridische spitstechnologie. Om die laatste reden zullen in de toekomst de meeste juristen vervangen worden door Chat GTP, “recht” is een kwestie van mechanica. Of toch niet, want in sommige gevallen blijkt de techniek gepasseerd door manipulaties van binnen en buiten de rechtbank. In het beste geval is onze rechtspraak een zaak van kille berekenbare techniek, in vele gevallen faalt ze wegens manipuleerbaarheid en onvoldoende integriteit binnen en buiten de magistratuur.

Het verhaal van Sanda Dia is er dan ook een met een weerzinwekkende voorspelbaarheid. Uiteraard, ook al was de afloop te voorzien, dan nog is het nodig te wachten tot de eindpagina om besluiten te kunnen trekken. Kwestie van niet te speculeren over een onkenbare toekomst. Echter, wat er nu ook nog moge volgen, de zaak is voldoende rond om te overschouwen als aandachtig waarnemend burger. Het is niet omdat het verloop voorspelbaar was, dat het daarom minder afschuwelijk zou zijn. Integendeel. België is nu eenmaal geen rechtstaat (wie nog gelooft van wel, maakt zichzelf wat wijs). De manipulerende “derde partij” was duidelijk de Vlaams-Katholieke ondernemerselite, die blijkaar over vele politieke partijen en instellingen verspreid is.

Wat heet eigenlijk meerderjarigheid? In wezen betekent het verantwoordelijk zijn voor de eigen daden. Waarom zou het dan verschil uitmaken dat de beschuldigde Reuzegommers nog *jong* waren? Dat de misdaden van de Reuzegom ongestraft bleven is, zoals sommigen beweren, inderdaad geen klassenjustitie. **Het is de klassenjustitie voorbij**. Het ging niet om het toedekken van misdaden in eigen kring. Het ging om het vrijwaren en beschermen van de lobbymogelijkheden van het eigen netwerk. Als advocaat en medewerker van N-VA, zal *Donald de Vinck de Winnezele* - niet vervolgd, wel moreel medeplichtig - nog vele klusjes kunnen opknappen voor zijn achterban. Het gaat hier bij de ouders om het kweken van voorbestemde kinderen, het gaat om menselijke voortplanting als politiek wapen. In zijn specifiek geval gaat het om de invloed van de Vlaamse “avec petit d”.

Kritiek geven op Justitie of op een specifieke rechtszaak is niet hetzelfde als het recht in eigen handen nemen. Justitie is niet onaantastbaar of boven verdenking verheven. Immers, het enige wat een rechter heeft is macht, en het is het enige wat hij heeft. Geen inzichtelijkheid of oprechtheid of goede trouw. Ik bedoel daarmee niet dat alle magistraten per definitie ter kwader trouw zouden zijn of intellectueel vals. Ik stel wel dat er geen principiële of pragmatische garantie bestaat dat het niet zo is. Ervan uitgaan dat de

benoeming in de functie een soort staatsgarantie op persoonlijke integriteit van de betrokken magistraat zou zijn, is een slechte, en vooral cynische mop, en strijdig met de feiten. Ook hierbij geldt: "Soort zoekt soort". Hoeveel voormalige Reuzegommers (of iets gelijkaardigs) zijn er in de magistratuur?

Het verhaal van de zaak tegen Nathan Vandergunst is er één van omkering van de daderrol, en, typisch, van de organisator (Donald de Vincke) die buiten schot blijft wegens toevallig afwezig. Alhoewel, zo echt afwezig was hij niet, aangezien hij op het moment van de feiten in permanent contact stond met de wel aanwezige Reuzegommers, en hij het hele opzet had uitgedacht. Zoals elk kind werd hij opgevoed door zijn ouders en draagt hij de sporen zowel van die opvoeding als van de invloed van zijn leefmilieu met zich mee. Voor een belangrijk deel hebben die hem gemaakt tot wat hij is. Zijn vader is Olivier de Vinck de Winnezele, van het bekende restaurant Kommilfoo, al was de opvoeding die hij zijn zoon gaf "*comme il ne faut pas*". Aldus zijn ze beiden moreel medeplichtig aan de dood van Sanda Dia, maar dat heeft er hen niet van weerhouden een rechtszaak te beginnen tegen Nathan Vandergunst. De familie de Vinck blijkt vooral gedreven door machtswellust, hebzucht en onderscheidt zich van normale mensen door de volledige afwezigheid van schuldbesef. Dat verdient een Michelinster, ondernemerschap is heilig.

Maar, het mag niet worden gezegd. De betrokken lobbygroepen alsook de Belgische Overheid investeren nogal sterk in het propageren van een "correct narratief". Op een nogal bizarre wijze is het vermeld in de open brief van de moeder van Sanda, Annemie De Vel. Ze schreef:

Sanda is om het leven gekomen bij een tragisch ongeluk als gevolg van onbezonnen gedrag en, hoe pijnlijk om te horen ook, zijn eigen keuzes.

Het had niets te maken met zijn afkomst, met zijn ouders, met zijn huidskleur. Als het niet was gebeurd, was hij gewoon een Reuzegommer geweest. En had hij het volgende jaar meegedaan aan de doop, maar dan aan de andere kant.

Rechtvaardigheid doen aan Sanda kan door paal en perk te stellen aan achterhaalde dooprituelen, de onmenselijke vernederingen en beproevingen zonder enige vorm van beheersing of verantwoording.

*(...). Dat mijn zoon, naar mijn gevoel, nu als een martelaar wordt gebruikt, doet hem geen eer aan en blijft in het collectieve geheugen **het foute narratief** voeden.*

Martelaar is men pas als men uitdrukkelijk kiest voor het eigen lot. Ik denk niet dat er iemand is die beweert dat Sanda bewust gekozen heeft voor wat hem te wachten stond. Eerder gaat het om misbruik van vertrouwen, om slachtofferschap. En zelfs in geval van "ongeluk" is er sprake van aansprakelijkheid, reden waarom er zo veel verzekeringspolissen daarover worden afgesloten - al betaalt geen verzekeringsmaatschappij ook maar iets als er sprake is van persoonlijke fout.

Sanda werd stomdronken gevoerd en dan op de nacht van 5 op 6 december langdurig in ijskoud water gezet. Als deels zwarte jongen met moslimroots hoorde hij niet thuis in het

Vlaams-Katholieke eliteclubje, hij werd extra hard aangepakt door de Reuzegommers. De sporen werden op advies van hun advocaten uitgewist nog voor Sanda stierf, toen hij nog hersendood in het ziekenhuis lag, zwaar onderkoeld en vergeven van het zout afkomstig van de visolie die hij had moeten drinken. Dit is geen ongeval, dit is moord.

De betrokkenen hebben echter gekozen voor het voeren van een narratief-oorlog. Op zich is dat heel verhelderend, aangezien volgens Hannah Arendt één van de belangrijkste kenmerken van een totalitair systeem net dit *over-lijken-gaan-voor-het-narratief* is. Wanneer men de beschrijving ontdoet van dit manipulerende beeld, ziet men de grauwe werkelijkheid waarover het echt gaat, nu zonder franje. Wie heeft zich ingezet tot het propageren van dit “correcte” narratief? Wie de zaak gevolgd heeft, zal het zeker weten, met de media op de eerste plaats in hun rol van waterdragers voor de lobbygroep.

Het bovenstaande betekent ook dat iedereen, letterlijk iedereen, binnen of buiten Justitie, die de moord op Sanda Dia minimaliseert tot “tragisch ongelukje”, die Olivier en Donald de Vinck verdedigt, minstens moreel medeplichtig is aan Sanda’s dood. Het “correct narratief” van de rechtbank is fout. Het is een vorm van negationisme, waarbij ik het woord gebruik zoals in verband met WOII, en waarbij het bijzonder wel van toepassing blijkt op dezelfde mensen in onze samenleving, die met een familiaal collaboratieverleden.

In zijn boek noemt Ousmane Dia de doodslag op zijn zoon Sanda een moord. Hij heeft gelijk. Hij noemt de Reuzegommers psychopaten. Hij heeft gelijk. Hij spreekt over racisme. Hij heeft gelijk. Hij schrijft:

*Voor mij wijst alles in een andere richting
het was niet zo maar een ongeval
ze hebben Sanda extra hard aangepakt
harder dan de andere twee
omdat hij een zwarte was
de zoon van een lasser bovendien*

*zij wilden hun superioriteit bewijzen
hun plan was hem te straffen zodat hij opgaf
niet iedereen kon Reuzegommer worden
ik beweert niet dat ze Sanda dood wilden
maar toen hij aan het sterven was
hebben ze het zelfs niet gemerkt
psychopaten zijn het*

*ze hebben mijn zoon vermoord
juridisch is die uitspraak twijfelachtig
maar hoe ik het ook draai en keer
daar komt het op neer*

Als u het boek zou lezen, zou ik willen vragen dat u zich al lezend *die ene vraag* stelt: **“Wat zou ik doen, moest mij dit als ouder overkomen?”** Zou u dan een brief schrijven om Justitie uit de wind te zetten, en deel te nemen aan de algemene emotionele chantage die we hebben gezien in de media? Of zou u eerder een “I will find you, I will kill you” gevoel hebben zoals in de film *Taken*? *Hoe zou u zich voelen, als u in de plaats van Sanda’s vader was?* Ik heb veel bewondering voor die man.

Eén gegeven in de marge wil ik vermelden. Enkele jaren voordien waren drie van de Reuzegommers ook al veroordeeld tot het betalen van een geldboete van 400 euro (d.i. dezelfde som als voor Sanda Dia). Wat hadden zij toen mispeuterd? Zij hadden een varken bleekwater (“javel”) laten drinken, het dier een brandende sigaret in zijn bek gestoken en het dan met een pistool afgemaakt. Dit is het persoonlijkheidsprofiel van de **dutskes** die geen strafblad mochten krijgen om hun jong-zijn en hun carrière (dwz hun toekomstig lobbywerk voor hun netwerk) te vrijwaren. Want daar ligt de ware reden van hun “werkstraf”.

En dit alles bleef ongestraft opdat **Strontvlieg** ooit **Premier Strontvlieg** zou kunnen worden. Met een strafblad zou het onmogelijk zijn.

Ousmane Dia in Roma op 26 februari 2024

“Racisme en macht is een giftige cocktail. Je mag nooit aanvaarden dat zulke mensen een slachtoffer van je maken”

*Peter Van de Ven
Februari 2024*